

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · cinquè període · sèrie P · número 98

Ple del Parlament

Sessió 56, segona i darrera reunió, divendres 3 de juliol de 2020

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Debats sobre la gestió de la crisi sanitària de la Covid-19, les mesures aprovades per fer-hi front i les accions previstes de protecció social i reactivació econòmica, i sobre la reconstrucció de Catalunya davant de l'impacte de la pandèmia de la Covid-19 (continuació)

255-00012/12 i 255-00013/12

3

Declaració del Parlament de Catalunya contra el maltractament a la gent gran

401-00038/12

19

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 56.2

La sessió, suspesa el dia 1 de juliol, es reprèn a les deu del matí i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del secretari segon i les secretàries tercera i quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de la Presidència, d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència i de Cultura.

El president

Comencem la sessió...

Debats sobre la gestió de la crisi sanitària de la Covid-19, les mesures aprovades per fer-hi front i les accions previstes de protecció social i reactivació econòmica, i sobre la reconstrucció de Catalunya davant de l'impacte de la pandèmia de la Covid-19 (continuació)

255-00012/12 i 255-00013/12

...amb la presentació de les propostes de resolució subsegüents al debat sobre la gestió de la crisi sanitària de la Covid-19, les mesures aprovades per fer-hi front i les accions previstes de protecció social i reactivació econòmica, i al debat sobre la reconstrucció de Catalunya davant de l'impacte de la pandèmia de la Covid-19.

A continuació procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents a aquests dos debats sobre la gestió de la crisi sanitària de la Covid-19.

D'acord amb l'article 155.2 del Reglament, l'ordre de les intervencions i la votació de les propostes de resolució serà l'ordre de presentació a registre.

En acabar les intervencions, procedirem a la votació de les propostes de resolució. El termini per a la votació telemàtica acabarà a tres quarts d'onze del matí, tres quarts d'onze del matí per a la votació telemàtica.

I a continuació passem, doncs, al debat de defensa de les propostes de resolució presentades, amb torns d'intervenció d'un màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari i de cinc per als subgrups.

En primer lloc, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Daniel Serrano. Quan vulgui.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidente. *President, consellers*, diputados, diputadas, la crisis de la Covid-19 ha golpeado con toda su dureza a nuestra sociedad. Hemos sufrido y seguimos sufriendo la cara más amarga y dolorosa de esta crisis sanitaria en forma de pérdida de vidas humanas y, prácticamente sin haber salido del oscuro túnel en el que ésta nos ha sumergido, comenzamos a padecer las consecuencias sociales y económicas derivadas del virus.

Vienen tiempos difíciles, muy difíciles, y así lo hemos de decir. Los catalanes necesitamos un gobierno que se centre en los tres grandes desafíos que ha provocado la Covid-19. En primer lugar, preparar Cataluña para disponer de los recursos sanitarios necesarios frente a un resurgir de esta pandemia o la aparición de otras en el futuro. En segundo lugar, crear las condiciones para acelerar la recuperación económica y reducir el impacto destructivo de la pandemia sobre las empresas y el empleo. Y, finalmente, atender a los sectores de la población más vulnerables a los efectos de la pandemia.

Estos tres ejes deben de centrar la acción de una política de emergencia frente a un virus y sus consecuencias que no entienden ni ideologías ni de fronteras. En ese sentido, es indispensable poner en cuarentena las diferencias políticas para poder su-

perar cuanto antes esta crisis. Y, por ello, el Partido Popular propone toda una serie de medidas para reactivar Cataluña y proteger a los catalanes.

Pero para estar preparados ante los rebrotes o a una posible segunda ola, es esencial reconocer los errores. Por ello, es hora de racionalizar la Generalitat y ponerla en consonancia con los intereses de los catalanes y los nuevos tiempos. Durante años, los gobiernos nacionalistas de todos los colores han priorizado los intereses de los políticos del *procés*, mientras se abrían falsas embajadas por el mundo, cerraban centros de atención primaria en Cataluña.

Ahora, como antes, la prioridad número uno debe ser fortalecer el sistema sanitario. Y, para ello presentamos decenas de propuestas: desde el incremento presupuestario con especial cuidado a la atención primaria, hasta integrar la atención sanitaria y social para ofrecer una mejor respuesta a la población más vulnerable, apostando por un nuevo modelo de acompañamiento de la gente mayor basado en acercar más servicios a los hogares para que el domicilio se convierta en el centro de operaciones de la atención a las personas mayores en situación de vulnerabilidad.

Por otro lado, si hay un ámbito donde el virus ha golpeado con toda su dureza, ha sido el ámbito educativo. De ahí que también presentemos una batería de propuestas encaminadas a garantizar la calidad del servicio educativo con la seguridad para profesores y alumnos, para reducir la lógica inquietud de la comunidad educativa y de las familias.

Es también fundamental adecuar los centros de trabajo a las nuevas circunstancias garantizando el suministro de mascarillas y otro material de protección individual. Pero la reactivación del tejido productivo dependerá, también, del acceso a la liquidez de las empresas y los autónomos después de meses sin ingresos. Por ello, también presentamos medidas en este sentido.

Entre los sectores más golpeados por la pandemia están, sin duda, el comercio y el turismo. Las campañas de promoción turística son importantes y agradecemos que en ellas la Generalitat reconozca que la felicidad es estar unidos. Pero debemos ir más allá creando las condiciones necesarias para garantizar seguridad e impulsar la digitalización.

También proponemos una reforma de alivio fiscal que tenga como objetivo contribuir a la mejora de la economía de las familias, autónomos y pequeñas empresas que se han visto afectadas por la situación de excepcionalidad generada por la pandemia de la Covid-19.

Por último, tampoco quiero olvidarme de los profesionales sanitarios, de los trabajadores de las residencias de ancianos, de los trabajadores de las actividades y sectores esenciales, de los miembros y cuerpos de seguridad, de la UME, de los cuerpos de bomberos, de los voluntarios y de todas las personas que con entrega, responsabilidad y abnegación han estado al frente de la lucha contra el virus. Ellos han sido y son los verdaderos héroes de nuestro tiempo y merecen mucho más que nuestro simple reconocimiento, merecen ayuda, protección y recursos. Y en este sentido van muchas de las propuestas que hoy plantea el Partido Popular.

Termino, presidente. La gestión del Gobierno de la Generalitat ante la pandemia estuvo presidida por la improvisación, por los cambios de criterio, por la falta de unidad de acción dentro del propio Govern y por la nula voluntad de alcanzar acuerdos políticos y sociales entorno a la lucha de la Covid-19.

El respeto y la memoria para las víctimas mortales de la pandemia exige no ocultar los fallos que se han cometido y centrar los esfuerzos en buscar soluciones. Por eso, desde el Partido Popular, presentamos todo un programa centrado en la salud, la educación, el empleo y las políticas sociales para todos los catalanes.

En estos momentos, estas y no otras deberían ser las prioridades de todos los grupos parlamentarios: más salud, más educación, más empleo, más políticas sociales y más convivencia.

Para esto, la mejor aportación que podría hacer el señor Torra es convocar las elecciones. Pero mientras no lo haga, aparquen las fabulaciones del *procés* para centrarnos en mitigar el sufrimiento de las personas consecuencia de la Covid-19. Esta sería la mejor contribución que podíamos aportar para los catalanes en un momento tan crucial para la historia de Cataluña.

Muchas gracias, presidente, *president*, *consellers*, diputados, diputadas.

El president

Gràcies, diputat. Acte seguit, té el torn de paraula, en nom del Grup Parlamentari Republicà, la diputada senyora Anna Caula. Quan vulgui.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Crec que vivim, aquí, un ple que ens ha de fer reflexionar. Que ens ha d'ajudar a obrir una mirada diferent cap al món que ens envolta. Crec que aquesta pandèmia ens ha obligat a fer un *reset*, a aturar-nos. Aturar-nos en un moment que, probablement, no volíem. Però sí que ens ha obligat a fer una parada. Recordo quan era petita i a vegades la meva mare em recordava –quan anava massa esverada o quan volia fer massa coses alhora–, em deia «si tu no t'atures, t'aturarà la natura, t'aturarà una malaltia que t'obligarà, a vegades, a estar dos o tres dies a casa», perquè toca aturar-se i toca reflexionar per saber on som. I crec que a nivell global el que hem viscut és això. La natura ens ha dit «atenció, reflexionem». Perquè, probablement, tots estaríem d'acord que estem en una voràgine que no podem suportar. Hem viscut un fet insòlit, hem viscut un fet insòlit, hem viscut un fet global, i crec que haurien de ser dos adjectius que ens acompanyin en tota aquesta reflexió que avui durem a terme. I, tanmateix, també, no cometre un error d'analitzar només a partir de l'ara, del que sabem en aquest moment, el mes de juliol del 2020, com vam actuar el març del 2020. No pot ser. No seria just. Al març, a principis d'abril, s'actuava sota una informació concreta que es tenia en aquell moment, amb una pandèmia global que afectava tots els països i les decisions es prenen en aquell moment. Tanmateix, n'hem après; crec que n'hem après moltíssim tots els governs. Per tant, totes aquelles mesures que es puguin prendre ara seran diferents i això ens ha de lloar, perquè realment aprenem de totes aquelles experiències viscudes.

Parlaria primer de les diferents manifestacions que vam sentir ahir dels diferents grups parlamentaris. I ho posaria en contrast amb el que jo he viscut sempre. Què passa quan perds un partit? Amb la pandèmia, amb el Covid, amb aquesta gestió hem perdut tots un partit molt important. Però crec que, malgrat això..., perquè, quan tu perds, i això passa algunes vegades, és com tu afrontes el després. I crec que és així com arribem aquí avui. I veiem com Ciutadans avui ens presenta unes PRs que probablement quan les analitzes, dius: «Podries estar disconforme en alguna cosa?» Doncs, probablement costaria trobar-ho. Però senzillament perquè a vegades Ciutadans juga a una cosa. Ens diu «treballarem»; «volem, treballarem i aconseguirem que el cel sigui blau», i dius, «doncs, mira, estaria bé tenir un cel blau», però quan t'hi pares a pensar, és que el cel blau ja el tenim, ja hi hem treballat entre tots, ja es desenvolupa. Per tant, si ens demanen si votem per un cel blau, dius: «Home, doncs, per què no?»

I després fa una altra petita trampa, i és, després del partit, jo analitzo el meu equip i decideixo que els meus bases, el proper partit no perdran cap pilota; que els meus alers, si us plau, que no fallin cap tir, i que els meus pivots, només els meus, agafin tots els rebots. Ja em diran com ho fem? D'això se'n diria viure al món de *yuppie*, o senzillament tractar la ciutadania sense rigor i crec que aquí ens mereixem un altre tipus de seriositat. I ahir, el senyor Santi Rodríguez, que realment sempre ens fa propostes diferents, ens deia, i era molt curiós, no?, de... «Sembla que Esquerra i Junts per Catalunya viuen només d'anar contra Espanya.» Jo crec que cada vegada que sortim aquí defensem un projecte propi, com nosaltres intentem i volem viure la vida de futur i amb il·lusió.

I jo li diria: «Som-hi.» És que ahir, quan l'escoltava, jo pensava: «Som-hi, arriquin vostès, d'una vegada. Ens ho permetin. Facin un referèndum, que és molt senzill; si és que sí, ens deixin dos anys, i a partir d'aquí analitzem a veure quanta gent voldrà tornar enrere. Però crec que no; crec que no perquè això voldria dir que vostès es mouen d'aquella mentalitat del règim del 78. I tot i que han passat molts i molts anys, vostès només entenen una manera de governar, que és l'autoritarisme, la que és una manera bèl·lica d'afrontar la societat i la confrontació constant.

Veurem moltes PRs en aquest debat. També ens hauríem de plantejar com les hem utilitzat els diferents grups, perquè sí que era un monogràfic post-Covid, aquelles mesures que podríem intentar aplicar per modificar aquest futur, i tanmateix també en debatrem algunes que en l'entorn Covid probablement serien més..., interessar-les en una moció, com veurem amb alguna PR d'Interior, alguna PR d'habitatge, alguna PR de finançament. Però bé, això a part.

Després tenim altres tàctiques, no?, que utilitzen altres grups parlamentaris. Veiem unes PRs molt grans, no? I tindríem exemples, doncs, de la CUP, o vegades de Comuns o de Socialistes, que tots els punts són molt comprables menys un; hi ha totes aquelles petites trampes de concepte, de «probablement estaríem d'acord en tot», però n'hi ha un que no. Tots som molt conscients del sistema d'aquestes votacions: ho votes tot o no ho votes tot, però hi ha qui vol aquest punt per després tenir una campanya electoral assegurada.

I els comuns... Ahir..., ahir em va costar, em va costar seguir la senyora Albiach, perquè realment he de reconèixer que soc una gran admiradora de la manera que té de comunicar, de plantejar les coses, de ser sempre proactius. Però, tanmateix, comencem a veure que hi ha un petit conflicte, no? Perquè, com es ve aquí a ser de l'oposició quan al Govern es té coresponsabilitat? Perquè moltes vegades obviem això. Tenim moltes, o algunes PRs de comuns que ens demanen que instem el Govern a fer un munt de coses. Però, clar, et gires, i dius: a qui estic instant el Govern? A comuns i al PSC. Per tant, anem per la via directa. Ens posin a sobre la taula aquestes mesures, ens les plantegin com una opció a parlar al Congrés, i jo crec que aquí ens hi trobaríem quasi tots.

Són diners, són recursos, són projectes. Catalunya, i tant que les voldrà, totes aquestes repercussions. Perquè són corresponsables; són corresponsables del Govern Sánchez-Iglesias; són corresponsables de les rodes de premsa inicials militaritzades, quan parlàvem d'una pandèmia sanitària; són corresponsables que la primera mesura fos recentralitzar en un ministeri sense musculatura. Quan saben, i aquí ho han defensat mil vegades, que la centralització en moltes coses mai és la millor eina. I amb unes rodes de premsa del president Sánchez que el diumenge ja ens informava a tots, eh president?, d'allò que després vostè era informat. No format part, com allò que ens demanen cada dia, de «dialoguen, formem part dels projectes, formem part de les solucions, però quan un les ha de desenvolupar es troba que..., mmm!, a vegades m'és més fàcil exigir-ho als altres que dur-ho a terme.

Per tant, els emplacem, senyors del PSC, perquè el cinisme en algunes de les seves PRs, de «quan tinc la potestat de governar a Espanya en faig bandera», però la demanda és a la Generalitat quan els recursos no arriben, és per donar-hi una volta.

Voldria aprofitar també per felicitar la consellera Vergés, ja a títol personal. Gràcies. Gràcies per la manera en què vostè s'ha comunicat amb la ciutadania durant tota aquesta gestió. Fa temps que nosaltres diem que volem una política feminista, una política femenina; no en contraposició, sinó perquè senzillament a vegades ens expressem d'una manera diferent, propera, directa, pedagògica. La sentia aquest matí tractant la ciutadania d'adulta, parlant d'allò que la ciutadania vol escoltar, i d'allò que potser costarà, però que igualment se'ls ha d'explicar.

Per tant, moltes gràcies per portar també al taulell les emocions, la salut mental, les pors, les inquietuds; aquesta educació emocional, de què potser anem mancats

—que hi ha molt de treball també d'Educació per incloure-ho a les escoles—, que ens hagués ajudat en aquests tres mesos de confinament a casa. Moltes i moltes gràcies.

I deu minuts, al final, es fa curtet. Les nostres PR: què volem amb totes aquestes? Volem exposar-los compromís i ambició. Compromís amb i per al país; compromís des de la governació i compromís des de la representació democràtica, des de la responsabilitat executiva del Govern de la Generalitat i des de la veu alta constant i exigent d'aquest Parlament. Per això, hem presentat PRs que arrisquen, que concreten, que defineixen estratègies, que proposen actuacions per al Govern propi i plantegen totes les iniciatives de contingut legislatiu i de modificació d'unes regles de joc a vegades obsoletes que s'han d'adoptar als nous nivells de modernitat. Per això parlem d'ambició, de transformació, de canviar motlles. No volem tornar a una nova realitat, volem aprofitar això per construir un món diferent. L'error és pensar en termes de recuperació de l'estatus; no hi volem anar, aquí, no volem ser conformistes. Volem respostes reals, no palliatius ni antitèrmics. I un *gobierno* progressista que vingui, que executi, però que encara no hi hagi aquelles normes que ens segueixin ofegant. Digues-li «lleï mordassa», digues-li «diferents reformes».

A partir d'aquí, el que volem és transformar, donar una mirada d'optimisme a la gent amb projectes nous, valuosos i que trenquin amb tot allò que des d'aquest Parlament (*veus de fons*) —sí, vaig acabant, president— portem molt de temps reclamant que volem una societat diferent. Per tant, ara és el moment, no de sortir aquí a dir el mateix una i altra vegada, sinó de modificar-ho. Jo crec que... fa poquet ens va deixar en Pau Donés. Ahir escoltava una cançó que deia que «no vull que siguis la meva amiga, perquè aspiro a alguna cosa diferent». Per tant, crec que aquí el que volem és aquest compromís de tots, perquè el país ens l'estimem tots i per això hi deixàrem la vida.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

El president

Gràcies. En nom ara del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. President, consellers, diputats, quan el president Torra va citar el discurs del president alemany, vàrem pensar que donaria un missatge semblant, però tristament, no va ser així. En primer lloc, va començar reescrivint la història atribuint-se suspendre el Mobile World Congress. Però tots sabem que no va ser així. El 16 de febrer el president Torra va dir: «Hem viscut un procés de sobreinformació i intoxicació que ha acabat provocant la cancel·lació.» I quan va fer cites del discurs del president alemany, va reproduir exclusivament les necessàries mostres de reconeixement als esforços fets per la població, però, president, va obviar la intensa crida que va fer a la solidaritat el president Steinmeier.

El president alemany va tenir un sentit record per a les víctimes de Bèrgam, Alsàcia, Madrid i Nova York i després va dir: «Alemanya no pot sortir de la crisi forta i sana si els nostres veïns no ho fan també. Aquesta bandera blava és aquí per un motiu. Trenta anys després de la reunificació d'Alemanya i setanta-cinc anys després de la fi de la guerra, els alemanys no només som cridats, sinó que també som obligats per mostrar la solidaritat europea». En contrast, el president de la Generalitat, el vicepresident i la portaveu d'Esquerra ens van explicar, repetidament, que la solució és que Catalunya marxi sola; molt diferent del que deia el president alemany. El president Torra va iniciar el seu discurs dient que s'ha de desconfiar automàticament de tot governant de les nostres institucions o de qualsevol govern del món que surt a posar-se medalles i a vanagloriar-se de la feina feta. I, de fet, aquest, malauradament, va ser l'únic propòsit del seu discurs i el de tots els seus consellers.

Però, mirin, en el cas del president, la diferència del seu discurs amb el del president alemany és del tot explicable, perquè el president Torra és d'un partit de dretes i el president Steinmeier és d'un partit d'esquerres. El que té menys explicació és el contrast encara més marcat amb el discurs d'Esquerra Republicana. La senyora Vilalta va dir almenys sis vegades que la seva proposta política és l'única bona per a Catalunya. No diu «la millor», diu «l'única bona». I fa quinze referències a què els recursos de Catalunya s'han de quedar a Catalunya. L'economista Piketty ja ha mostrat amb ets i uts la seva insolidaritat, ja que, com diuen les pròpies balances fiscals elaborades per la Generalitat, Catalunya paga aproximadament per renda i rep per població, el mateix que vostès sempre han dit que seria just. Esquerra Republicana és l'únic partit que es diu d'esquerres que fa un ús polític del greuge fiscal, com fan habitualment els partits conservadors de les regions riques de Vèneto, de Flandes, de Baviera, però que mai fa un partit que es diu d'esquerres. Antón Costas escrivia l'altre dia a *El Periódico* que l'acció d'aquest Govern es pot deure a la incompetència o a la creença que «els catalans som els millors en tot». El seu discurs és que tot ho fan magníficament i quan se'ls indica qualsevol problema concret recorren al comodí del dèficit fiscal o que la culpa la té el Govern d'Espanya.» Sempre és aquesta... les dues explicacions. I jo crec que el problema de fons no és que vostès evitin la crítica, és que no són conscients de les necessitats que tenen els nostres serveis públics. Perquè només així es pot explicar que davant la posada en marxa de l'ingrés mínim vital en dos mesos, el conseller de Benestar Social i Treball hagi dedicat més esforços per coordinar un manifest contrari a l'ingrés mínim vital que a coordinar amb el Govern d'Espanya de quina manera podem posar en marxa i fer compatibles l'ingrés mínim vital amb la renda garantida. I no és perquè ho digui el decret d'Espanya, és que ho diu la llei que es va aprovar aquí de la renda garantida. Han passat tres anys perquè la renda garantida es posés en marxa. Tres anys per fer un decret de desplegament. I portem sis anys, sis anys, esperant que es reorganitzin les prestacions socials a Catalunya. Per tant, o bé no són conscients de les necessitats de millora del nostre sistema de protecció, o bé no saben fer-ho.

Una altra idea que vull traslladar. Aquest debat havia de ser un debat seriós i productiu. Tots hem repetit que estem en una pandèmia amb una evolució incerta, sense vacuna i només una xifra: avui a Catalunya hi ha 127.747 persones aturades més que fa un any —aquesta és la magnitud del precipici. El president Torra el va demanar formalment al Parlament. Era molt necessari aquest debat, president, i també era necessari acordar com abordar la reconstrucció entre tots, més enllà d'ideologies: emergència sanitària, emergència social, emergència econòmica, emergència educativa. El meu grup li ha facilitat, president, propostes, en dues ocasions; hem recolzat decrets que han portat a convalidar sense que hagin dialogat ni parlat en cap moment amb l'oposició —vint-i-tres decrets, que es diu aviat. Jo crec que avui vostès podrien reconèixer que tenen una oposició responsable, des de la CUP al PP. Crec que haurien de fer aquest exercici i venir aquí i dir que tenen una oposició responsable: sense parlar, sense dialogar s'han convalidat tots els decrets.

Jo crec, i cal recordar-ho també, que al costat d'això és de llei posar sobre la taula, també, que els grups que donen suport al Govern no han recolzat en cap cas l'estat d'alarma a les votacions al Congrés dels Diputats.

I, president, esperàvem un treball previ, una reflexió serena, i no hi ha hagut res d'això, ni una trucada ni un correu electrònic, i, sincerament, ho lamentem.

Nosaltres hem fet dues transaccions amb els grups de govern, i les agraïm, però esperem el lideratge del Govern des del diàleg amb les forces polítiques i socials. Però no hi és, president, i el país ho demana. «Aquest havia de ser un debat seriós i productiu», deia. I, malauradament, s'ha convertit en un debat de poca volada, enmig de la crisi entre els socis i entre l'espai d'un dels socis. És un ple que l'ha contraprogramat l'expresident Puigdemont, aquesta és la situació. Havia de ser un debat sobre la reconstrucció i no un debat preelectoral.

El president Torra va dir el 29 de gener que estava desautoritzat i la legislatura exhaurida –ahir ho recordava la presidenta del grup parlamentari de comuns–; després, els comuns van votar els pressupostos, i després va venir la pandèmia. I sembla que si no hi ha voluntat de fer res, president, hauria de convocar eleccions, o si més no digui'ns quan les pensa convocar. Perquè amb nervis, amb càlculs electorals i tacticismes no fem la feina que ens demana la ciutadania, i crec que és la nostra obligació. I, per tant, mentre no ens cridi a les urnes, el que sí que demano és que voti la nostra resolució que demana que mensualment diguin a la Comissió de Reconstrucció..., i donin compte de la gestió del seu Govern. Esperem que aquesta comissió pugui fer la feina que no hem estat capaços de fer en aquest Ple, perquè com deia *La Vanguardia*: «Torra ha focalitzat la reconstrucció post-Covid en la pugna pels recursos, parlant de recursos, de pressupostos, de transparència i de retiment de comptes.» Però vostès van dedicar tot el temps en aquest faristol –el seu, el del president vicepresident Aragonès i tots els consellers– a reclamar diners i a no donar explicacions de cap dels diners que tenim a Catalunya i que hi han arribat. Diuen: «Per als catalans, tot, i dels europeus, una part.» Per nosaltres, això és un cant a la insolidaritat.

No creuen que en comptes de venir al Ple a, exclusivament, demanar més des del faristol caldria que ens donessin explicacions, fil per randa i amb transparència, d'on van, en darrer terme, els recursos dels nostres pressupostos? Tot això l'hi demanem en una resolució: transparència, conèixer les despeses, l'impacte dels ingressos tributaris, saber el destí dels recursos que venen del Govern d'Espanya i presentar, com abans millor, la modificació pressupostària del 2020. De tot això –la senyora Caula diu que han fet bones resolucions– ens votaran en contra. I votaran en contra de tots i cadascun dels compromisos pressupostaris; no han volgut negociar ni una partida pressupostària, i és una pena. Necessitem un govern fort, i si amaga la informació i no volen negociar recursos concrets en el Ple de reconstrucció amb l'oposició, els haig de dir que no estan fent la feina.

Hem fet propostes concretes, no brindis al sol: sobre la reestructuració pressupostària; què cal fer amb les empreses, els autònoms, els ajuntaments, amb els sectors que han patit més la Covid; com caldria dotar programes per donar una resposta transformadora a través de la digitalització i la transició ecològica al nostre teixit productiu. I, miri, han fet una transacció amb el Grup de Ciutadans, i farem una abstenció, justament per aquest motiu, perquè han vingut aquí i no han volgut negociar amb l'oposició cap partida pressupostària. I, per tant, si no volen negociar no tenen cap credibilitat per dur-los a la pràctica.

Acabo, ràpidament, amb altres propostes vinculades als drets de ciutadania i igualtat de salut. Si tots hem aplaudit, convertim els aplaudiments en compromisos amb els treballadors i les treballadores del sector sanitari i social. I si reforçar la salut és la prioritat, al costat també tenim la cura de persones grans. La setmana que ve en parlarem, però aquí ja demanem revertir la privatització de l'atenció sanitària a les nostres residències.

I, per últim, dues urgències més. L'educació, la urgent i plena digitalització de tot el nostre sistema educatiu. Ni van arribar els dispositius quan va acabar el curs, ni el departament ha fet el diàleg que toca amb la comunitat educativa. Que no ens torni a passar. I de dones, ho hem dit: una crisi que ha impactat i impacta especialment amb més força les dones. Calen (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) tots els recursos i serveis per a totes les dones i els infants que han patit violència –i acabo, president.

Sabem que no podem disposar de diners sense límit, i per això cal negociar des de la fortalesa amb l'acord a Catalunya. Però vostès no el busquen, i desunits són vostès, ho som tots, més febles. El virus...

El president

Diputada...

Eva Granados Galiano

...el pararem units, i la reconstrucció cal fer-la amb acords. Jo crec que encara estem a temps. Deixin de banda el que separa la nostra societat i concentrin-se en l'agenda del treball i de la cohesió social.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula ara la diputada senyora Marta Madrenas.

Marta Madrenas i Mir

Gràcies, president. Molt bon dia, benvolgut president, conselleres, conseller, companys, companyes, diputats, diputades. Doncs jo no coincideixo en moltes de les coses que acaba de dir la companya Granados.

I el primer que vull fer, senyor president, és agrair-li a vostè, vostè que lidera tot aquest Govern, doncs agrair-li aquest impuls i aquest lideratge respecte a la celebració d'aquest Ple, perquè és important que els governs, que els gestors públics retin comptes a la ciutadania, i això és el que han fet, i ho han fet de forma rigorosa i aportant dades i aportant xifres, i explicant amb honestat i lleialtat com vam viure aquesta gestió complexa, difícil, que va suposar, que ha suposat i que encara suposa aquesta crisi sanitària, i també perquè és important que la ciutadania conegui, doncs, des de l'opinió de les diverses forces polítiques, quines reflexions podem fer respecte aquesta gestió i també quines mesures els proposem al Govern que puguin implementar d'ara endavant per intentar que, sobretot a curt però també a mitjà termini, puguem superar amb certes garanties i amb menys sofriments, amb menys patiments, doncs aquesta crisi terrible que estem vivint.

Per tant, moltes gràcies, senyor president, per l'impuls, moltes gràcies a tot el Govern per haver gestionat amb rigor i haver vingut aquí a retre comptes i a explicar-ho perfectament.

Sí que és cert que la crisi de la Covid es ve a sumar, de fet, i està accelerant dos altres transformacions també globals com aquesta, com la de la Covid, en la que ja estàvem immersos. Particularment m'estic referint a la crisi climàtica i a la quarta revolució tecnològica, la quarta revolució industrial, que és aquesta revolució reconeguda com a tecnològica i digital. Són tres reptes gegants globals que ara tenim al nostre davant i que obliga a reaccionar a tots els governs de tot el món a actuar d'una manera àgil, ràpida, i això s'ha de fer forçosament de la mà de tota la societat civil, el conjunt de la societat civil, del conjunt de tots els agents econòmics, així com dels centres de coneixement i dels responsables públics dels governs. I és urgent, i el Govern s'hi ha posat. Ja s'hi ha posat, ha posat mans a l'obra amb diverses iniciatives que des de Junts per Catalunya aplaudim.

Estem davant d'una crisi..., d'unes crisis globals, com acabo de dir, però és cert que les respostes forçosament han de ser locals, perquè la gravetat d'aquesta crisi és que podem identificar amb noms i cognoms, identifiquem les persones, les persones que ens han deixat i els seus familiars que pateixen un dol dramàtic, els treballadors que han perdut la feina, aquelles persones empresàries, aquelles persones autònomes que han vist caure les seves facturacions o fins i tot han hagut de baixar la persiana. I totes aquestes persones –perquè estem parlant de persones– estan esperant solucions. Esperen solucions de tots nosaltres i esperen un horitzó, i un horitzó d'esperança, amb rigor, però també esperen que no es repeteixin alguns errors.

I som conscients que la gestió va ser i continuarà sent molt complexa. Molt. Aquí i a tot arreu. I en això, hi coincidim tots, i qui no ho vulgui reconèixer, evidentment s'està equivocant o en fa demagògia; sobretot per la incertesa, perquè al principi era

molt difícil saber quins serien els resultats de cadascuna de les actuacions que faríem, era molt difícil combatre una crisi en què hi havia un gran desconeixement. Ara bé, això no era excusa per no prendre decisions, i per tant, com que se'n van prendre, doncs possiblement alguna... –i vostès ho van dir i van fer autocrítica cadascú de vostès–, potser alguna no era la més perfecta o potser s'hagués fet diferent amb una mirada posterior.

I això tenint en compte que el nostre Govern es trobava en un context –i sí, és important, no és un tema menor, no és «sempre parlem del mateix»– de recentralització; de recentralització d'aquelles competències més bàsiques per a una correcta gestió de la crisi. I segurament no han pogut ser tan eficaços com vostès haurien volgut si haguessin tingut les eines adequades. I en aquest sentit, doncs per exemple, és evident que ens sumem a una proposta del Grup Republicà que fa..., que ve a ratificar aquell convenciment que teníem des del primer moment per part de Junts per Catalunya de que la recentralització i que els decrets d'estat d'alarma de Madrid es convertien en una llosa per a tots nosaltres a l'hora de prioritzar els interessos i les realitats, les necessitats dels nostres ciutadans. I ho repeteixo, és bo: s'ha fet autocrítica, i això és bo.

I és evident que les coses es podrien haver fet millor, segur, o diferent, segur, com he dit abans. Ara, també és cert que la ciutadania reconeix els esforços que ha fet el seu Govern, i de veritat que agraeix i reconeix els esforços de transparència i d'informació. I és més –i això també és diferent de com ho ha fet el Govern espanyol–, s'ha tractat sempre, per part del president i els consellers que sempre compareixien, la ciutadania com a persones madures –no infantilitzant-les– i responsables, i explicant les coses tal com eren. I això és important, i això s'ha de posar en valor, perquè després, així, la ciutadania, efectivament, respon amb solidaritat, amb compromís, amb responsabilitat, que és el que hem de demanar i és el que vostès han fet. I en aquest sentit, la ciutadania, per això ha respost tan bé.

I tenint en compte que estic parlant de la ciutadania, doncs vull apuntar dues propostes de resolució que aportem Junts per Catalunya i que són, per una banda, reconèixer el paper imprescindible que ha fet la societat civil, que ha tingut la societat civil, també en la gestió de tota aquesta crisi, també per minimitzar els resultats negatius d'aquesta crisi. I és que tenim un teixit social que ha sigut..., s'ha convertit en una xarxa absolutament imprescindible per afrontar aquesta pandèmia i que cal posar-lo en valor, i vostès ho han fet des del Govern, i nosaltres ho fem des de Junts per Catalunya també. I particularment, i aquesta també és una altra proposta de resolució, també volem fer un reconeixement immens i demanar que cal que siguin recompensats tots aquells professionals, totes aquelles professionals de tot el sistema de salut que amb eines efectivament precàries –perquè no van poder anar més ràpid– doncs ho van donar absolutament tot, i més malgrat tot el quasi col·lapse que es va patir i que va fer patir molt a tot el Govern en el seu conjunt, però la seva entrega és un model per a tots, i per tant, així ho volem reconèixer i agrair també doncs que es doni suport en aquesta proposta de Junts per Catalunya.

Una altra proposta que no podem obviar: el reconeixement al món local. Allà on no va..., i en dono fe, que allà on no va poder arribar el Govern, hi vam arribar des dels ajuntaments de tot Catalunya. I ara és el moment de reforçar tots aquests vincles i de reconèixer la feina extraordinària que se fa des del món local i des dels ajuntaments de tot Catalunya com a part imprescindible de la solució, i per tant s'han..., no de veure penalitzats, al revés, s'han de veure reforçats amb aquell finançament que els escau. Com pot ser que al cap de dues setmanes d'entrar en aquesta crisi sanitària furibunda, que no cal ser molt espavilat per saber que després vindria una crisi en el mercat del treball terrible, es redueixi en un 50 per cent, per part de l'Estat espanyol, les polítiques actives d'ocupació? Qui s'ho pot explicar? La ciutadania, no. Com pot ser que els ERTOS... –que molt bé, els felicito, una mesura important–, però com pot ser que dos mesos i mig després d'haver-se sol·licitat ERTOS per a desenes de milers de tre-

balladors, almenys a la demarcació de Girona, molts, dos mesos i mig després, encara no l'haguessin cobrat? Qui vam haver d'assumir les ajudes en alimentació, en habitatge, en medicaments...? Els ajuntaments. És a dir, la mesura molt bé, però és que la gestió, una mica deficient.

Què passa amb els superàvits? Però, per què van insistint en què els dipositem en els bancs per retornar els préstecs? Escolti, que els ajuntaments ara ens podem endeutar, que hem fet gestions rigoroses, podem i volem fer-ho, perquè volem que estiguin tots els recursos a disposició de la ciutadania per ajudar-los; als bancs no hi fan res. Senyors del Govern espanyol, si us plau, totes les associacions municipalistes, tots els ajuntaments fa temps que els hi demanem. I com va dir el president Puigdemont: «si és que només cal que algú faci una signatura!», i fa tres mesos que els hi demanem. I això afecta directament les persones.

Doncs això també ho hem volgut reflectir en una proposta de resolució. I també mostrar que Catalunya som un país de talent, i això és l'esperança: que sempre hem liderat, i hem liderat també amb les reconversions tecnològiques; el talent, com deia sempre el president Puigdemont –com diu–, és el nostre petroli i és el que hem d'exploitar.

I, en aquest sentit, també creiem imprescindible que es desenvolupi el Pacte nacional per a la societat del coneixement com una eina fonamental de progrés, com una eina fonamental d'innovació, com una eina de cooperació també entre el sector públic i privat.

I acabo. Aquests dies hem parlat de moltes propostes i el debat ha sigut en positiu, i avui aprofitem moltes mesures, i instem el Govern de la Generalitat a desenvolupar molts projectes i molts programes que segur que repercutiran en el benefici de la ciutadania, que aquesta és la voluntat de tots i de totes els que estem avui aquí. Però la realitat és tossuda, i és frustrant reconèixer cada dia, veure cada dia, els que portem gestió pública, que no tenim les eines que ens calen per estar a l'alçada de les ambicions polítiques que volem per al nostre país. Però això no ens ha de servir d'excusa per no donar el màxim de nosaltres. I segur que superarem aquesta crisi, com hem fet sempre, amb una societat civil potent, cohesionada, amb talent, amb innovació, amb esperit emprenedor i amb un país fort en l'adversitat.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. En nom del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula la diputada senyora Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Bon dia, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, avui parlem del «Ple de la reconstrucció», un terme que sembla que han consensuat entre totes vostès, des de Ciutadans fins a Catalunya en Comú, Esquerra, Junts per Catalunya, el Partit Socialistes. «Reconstrucció», què és el que hem de reconstruir? Hem de tornar a deixar les coses tal com estaven abans? Amb un llenguatge potser inclús bèl·lic, no?, reconstruir allò que s'ha destruït.

Nosaltres preferiríem parlar del «Ple de la transformació», d'una transformació social que ara mateix és ben necessària, perquè en moltes de les seves propostes de resolució vostès parlen de la crisi sistèmica..., ai, de la crisi derivada de la Covid-19, però obviant que la Covid-19 el que fa és accelerar una crisi sistèmica, una crisi d'un sistema que està esgotat, que no respon als drets i necessitats de la ciutadania i que segueix alimentant poderosos, en contra d'una majoria popular i treballadora que cada dia ho està passant pitjor.

En pocs mesos, hi ha hagut més baixes a la seguretat social que en tota la crisi del 2008. Moltíssimes persones afectades per ERTes, la situació des del setembre en endavant serà encara més greu; així ja ho augurava o ho explicava el mateix vice-

president, en base a les projeccions econòmiques. Hi han moltíssimes persones que aquest estiu no signaran el seu contracte relacionat amb l'activitat turística, de la que depenen moltíssims llocs de treball en els Països Catalans.

I per què? No ho diem perquè nosaltres defensem aquest model productiu en el que la majoria de treballs, de les persones depenen de la construcció o del turisme o de l'automoció, sinó perquè això no és casualitat, és fruit d'un sistema molt concret que ha apostat per una dependència total a tres sectors molt concrets.

I ara també podem parlar dels serveis públics i de la situació com hem arribat a aquesta crisi d'emergència sanitària. És que si potser haguessin donat el valor que haurien de tenir els treballs de cura, d'envelliment i dependència en la nostra societat, no haguéssim arribat a aquesta situació, en un punt tan, tan al límit. Que no veuen que les treballadores que sustenten la vida, aquelles que treballen a les residències de gent gran, les tècniques socio sanitàries, les persones que cuiden les persones que tenen malalties en salut mental són majoritàriament dones? En moltes ocasions, migra-des, amb unes condicions laborals molt precàries.

Els hem demanat en infinitat d'ocasions, prèviament a la Covid-19, després de la Covid-19, que facin el favor, com a mínim des de l'Administració, de garantir un sou de 1.200 euros per quaranta hores de jornada a les treballadores que presten serveis públics tan importants mitjançant empreses privades. I és que vostès s'hi neguen. Com poden anar parlant de polítiques d'ocupació de qualitat en debats i en les campanyes preelectorals, que ja estem vivint, si vostès no estan garantint unes condicions dignes a aquelles que cuiden la gent gran, els infants, les persones amb malalties mentals, les persones amb discapacitat a la nostra societat?

La veritat és que nosaltres avui ens alegrem que s'hagin..., o que s'aprovin determinades propostes de resolució que presentem, com, per exemple, la proposta de suspendre de sou i feina els agents implicats en l'agressió racista del Bages. Ens alegrem que avui també es pugui aprovar una comissió d'investigació per analitzar els mecanismes interns de control, avaluació i correcció, així com la possibilitat d'implementar mecanismes independents de control i fiscalització de les actuacions policials, davant d'una auditoria opaca, que és una nova presa de pèl a la ciutadania, que tenim gravades a les nostres retines unes actuacions policials que són injustificables. Deixin de tancar files i facin el favor d'intentar que en aquest país es respecti el dret a la protesta i a la dissidència política.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor José María Cano.

José María Cano Navarro

Gracias, presidente. Muy buenos días a todos. Llegamos a la parte final de este Pleno específico, un pleno propuesto por el grupo parlamentario que represento, sobre algo que es fundamental: sobre cómo abordamos la reconstrucción de Cataluña ante el impacto de la pandemia. Un pleno que hemos propuesto para que haya un verdadero punto de inflexión, un antes y un después, y que nos permita a todos reflexionar sobre la necesidad de priorizar la salida de esta situación aunando esfuerzos, dejando de lado todo aquello que no nos une, que no sirva, y sumando todo aquello que sirva para salvar vidas o para salvar empleos.

Estamos sumidos en una crisis sanitaria sin precedentes recientes, en la que han perdido la vida miles de catalanes que no pueden ser solo una cifra, una estadística; es el drama de muchas familias españolas, a las que quiero dar mi más sentido pésame. Y la prioridad no puede ser otra que la de salvar vidas y la de garantizar, pase lo que pase, la atención sanitaria y social de la ciudadanía. Y hay una cosa que debemos tener muy clara: el virus sigue aquí, no se ha ido, sigue entre nosotros. Por eso, como políticos al servicio de la ciudadanía, no podemos relajar nuestro nivel de

trabajo ni nuestro nivel de compromiso, y no podemos perder ni un solo minuto, ni un solo recurso, porque tenemos que destinarlo a luchar contra esta pandemia. Las familias lo están pasando mal y necesitan unos políticos que estén a la altura.

Y por eso, lo primero que planteamos en nuestras propuestas es un plan de contingencia, un plan para estar preparados, en alerta ante un posible rebrote. Lo que les ha pasado a nuestros padres y a nuestros abuelos en las residencias es indecente. Después de toda una vida trabajando, después de toda una vida luchando, han sido abandonados. Es un fracaso, y eso no puede volver a pasar. Tenemos que garantizar la asistencia sanitaria a todos los catalanes, con especial atención a las personas con algún tipo de discapacidad o con trastornos del espectro autista, por ejemplo. Y para conseguirlo, nuestra sanidad tiene que disponer de los recursos suficientes, y tenemos que conseguirlos para anticiparnos y para atender cualquier rebrote. Recursos tanto humanos, que también pasa por reconocer la inmensa labor –y desde este atril quiero hacerlo– de todo el personal sanitario, que lo ha dado todo, poniendo en riesgo su propia vida para atender y salvar la de los demás–, como recursos materiales, para que desarrollen su labor con seguridad: batas, guantes, mascarillas, equipos de protección o test rápidos.

Y ese plan de contingencia que proponemos contempla medidas sociales. Nuestro objetivo es que nadie se quede atrás, con medidas que garantizan el apoyo a las familias y a los menores más vulnerables; medidas que protegen a las víctimas de violencia machista o medidas contra el maltrato y el abuso infantil; con propuestas que garantizan el funcionamiento, con todas las medidas de seguridad, de los servicios esenciales, de todos aquellos que con su esfuerzo han permitido que los demás nos pudiéramos confinar. Un plan de contingencia que garantiza el derecho a la educación; nos hemos encontrado que la cruda realidad es que la brecha digital sigue siendo insostenible. También aborda medidas que facilitan la conciliación; el confinamiento ha sido muy complicado para muchos trabajadores y trabajadoras con hijos o que realizan tareas de cuidados. Es, por lo tanto, una propuesta completa, que supone un verdadero plan ante un posible rebrote, que ojalá no pase, pero no podemos perder nunca de vista –como les decía– que el virus sigue ahí.

Pero no solo tenemos que garantizar la atención sanitaria y social, el otro eje principal tiene que ser la recuperación económica, la defensa del empleo. Es extremadamente urgente poner en marcha medidas como las que proponemos para reactivar nuestra economía, para generar riqueza, para generar prosperidad. Digo que es urgente y vital porque llevan tres meses y medio de retraso, con una absurda parálisis basada en la queja; con una *conselleria* de Economía defendiendo privilegios y prebendas, cuando hay que reorientar los presupuestos del 2020 y hay que reorientarlos ya, para eliminar todo el gasto superfluo y poderlo dedicar a la lucha contra la pandemia, y trabajar de lleno ya en los presupuestos 2021 –todavía no tengo ninguna noticia de ellos. Porque es más que evidente que esta cruel crisis sanitaria ha derivado en una crisis económica. La pandemia nos ha obligado a confinarnos en casa, afectando a los movimientos de personas y mercancías; ha cerrado las fronteras, paralizando la actividad económica. Vivimos en un *shock* tanto de oferta como de demanda: de oferta, al mermar la capacidad de producción, al paralizar las cadenas de suministros, y de demanda, motivada por la caída del poder adquisitivo y por los cambios en los ámbitos de consumo. Y es una situación global, transversal, que está afectando a todos los sectores económicos. Los datos son muy preocupantes: la caída del PIB fue del 4,2 por ciento en el primer trimestre del año, cuando solo estuvimos confinados una parte del mes de marzo, y los diferentes estudios nos muestran escenarios todavía peores. Por lo tanto, a corto plazo, la crisis va a ser tremenda, sin precedentes en tiempos de paz; una crisis a nivel mundial que no es progresiva, es inmediata, al ser una crisis sanitaria, y que viene marcada por una tremenda incertidumbre y por una gran complejidad. Y es así porque todavía no hemos controlado la pandemia, donde es posible que haya un rebrote.

Los sectores fundamentales de la economía catalana están muy afectados: el turismo, el comercio o la industria, que ya venía padeciendo un gran proceso de transformación y deslocalización. Uno de ellos lo estamos sufriendo en plena pandemia, que es el caso de Nissan. Y tengan presente, aquellos que quieren cargárselo, que el turismo representa el 12 por ciento del PIB, y el turismo extranjero aporta 21.000 millones de ingresos anuales, cuando en estos momentos no hay prácticamente vuelos. Eso son miles de familias catalanas que se quedan sin ingresos.

Y nuestras propuestas pasan, en primer lugar, por destinar recursos a parar el declive económico. Estamos ante grandes retos de futuro y se plantearán nuevas oportunidades, pero debemos ser muy conscientes que nuestro punto de partida es el que es: un mercado laboral muy precario. La competitividad de estos últimos años se ha mantenido a costa de salarios bajos. Estamos ante una economía catalana compuesta en un 95 por ciento por autónomos y pequeñas empresas de menos de diez trabajadores, que lo están pasando muy mal porque ven cómo se acumulan los recibos a final de mes y no tienen ingresos ni financiación para aguantar meses sin facturar. Además, son autónomos y pequeñas empresas que tienen muchas dificultades de financiación para realizar sin ayuda grandes cambios estratégicos y tecnológicos. Por eso tenemos que ser realistas.

Ayer oía –y hoy también– a grupos parlamentarios que basaban su discurso en cambiarlo todo, en crear un mundo nuevo de la noche a la mañana. Y sí, es cierto, se están generando nuevas oportunidades –después entraré en ello–, pero nos toca partir de una realidad, nos toca partir del presente. Toca defender que los empleos y el tejido empresarial no se destruya. Muchos catalanes no tienen ingresos, catalanes que han perdido su puesto de trabajo y otros están preocupados por el suyo, con autónomos que se plantean cerrar su actividad.

Recordemos cualquier calle, las calles de cualquier municipio, y vemos muchos comercios que no han vuelto a abrir después del confinamiento. Y a todos ellos no les podemos decir: «Mire, usted a partir de mañana se levantará con un negocio tecnológico, de gran valor añadido», porque no es verdad. Necesitarán tiempo y posiblemente apoyo de la Administración. La única vía es implementar –como proponemos– ayudas directas y líneas de financiación adaptadas a su tamaño y a sus necesidades para que tengan liquidez. Y por eso también les proponemos instar al Gobierno de España a que flexibilice los ERTes para las empresas y los autónomos más afectados, precisamente para garantizar que el máximo de autónomos y empresas sobrevivan. Esa es la única manera de conseguir que se mantengan los puestos de trabajo. Esa es la única manera de generar riqueza. Y mantener los empleos es la mejor política social que podemos hacer.

Les he hablado de medidas de nuestro plan de contingencia, les he hablado de nuestras propuestas para salvar empleos y recuperar la actividad económica, y ahora les quiero hablar de esperanza. Porque sí, se están generando nuevas oportunidades. La pandemia está actuando como acelerador de procesos que ya estaban en marcha: la digitalización, la robotización, la inteligencia artificial. En definitiva, en los sectores más intensivos en información y en conocimiento. Por ahí tiene que ir nuestro futuro. Pero..., y además ese futuro lo construirá la sociedad catalana, pero la Administración puede tener también su papel –y un papel importante– facilitando las cosas a los que emprenden o quieren que su negocio prospere con políticas a medio o largo plazo, como las que proponemos para aprovechar las nuevas tendencias, reforzando la inversión en I+D, apostando por una formación de calidad con una universidad puntera y una formación profesional de vanguardia, cuidando también el medio ambiente.

El último eje de nuestras propuestas es la creación de una comisión de estudio de la reconstrucción y la reactivación social y económica que se encargue –y es imprescindible– de evaluar y hacer un seguimiento de los acuerdos adoptados en este pleno de reconstrucción. La señora Anna Caula, de Esquerra Republicana, ha tenido que hablar medio discurso de Ciudadanos, porque tengo que entender que no tienen

demasiadas propuestas. Yo, sin embargo, le tengo que pedir disculpas a mi grupo parlamentario porque en diez minutos no soy capaz de sintetizar todo el trabajo que hacen y harán. Y también quiero agradecer a la diputada Elena Fort su trabajo para consensuar algunas de nuestras propuestas que han permitido incorporar medidas útiles sobre comercio y sobre presupuestos. Y ahora, señores del Govern, ustedes tienen que decidir si quieren sumar, decidir si aceptan nuestra mano tendida para un cambio o quieren seguir siendo el problema de la economía y la sociedad catalanas.

Gracias.

El president

Gràcies, diputat. Finalment, en nom del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades. Hem vingut a aquest Ple aquesta setmana amb la intenció –com a mínim nosaltres– de discutir sobre les diferents propostes per sortir d'aquesta crisi. En el nostre cas, el que volíem discutir també era de models, de models econòmics i de models socials. Perquè si les raons de les crisis són sistèmiques, si el que estem vivint no és res més que un agreujament d'una crisi sistèmica que ja ve de fa anys, que ja ve des del 2008 i des de molt abans i no és res més que un agreujament, nosaltres entenem que les respostes han de ser també sistèmiques. Han d'anar a les raons que provoquen aquesta crisi, no només a posar tiretes i a posar coses que serveixin per palliar l'impacte d'aquesta crisi: a dir allò que s'ha fet i allò que no s'ha fet, allò que s'hauria de fer i com s'hauria de fer. De qui ha de pagar la sortida d'aquesta crisi. Però potser hem de reconèixer que no tothom ens hem plantejat el Ple de la mateixa manera.

Sortirem d'aquest Ple amb moltes propostes de resolució aprovades, amb consensos grans en alguns temes, i això està molt bé. Necessitem buscar consensos amplis per sortir d'aquesta crisi, perquè es requeriran grans esforços i molta valentia. Però també ens preocupa que aquesta cerca de suports provoqui que amaguem realment el que pensem de com s'hi ha de fer front, de com s'han de fer les coses i de com s'ha de fer la política. No tots volem reconstruir per tornar al mateix que hi havia. Nosaltres no volem reconstruir per això. Nosaltres volem reconstruir per canviar. Creiem que s'ha de reconstruir, perquè està tot molt malmès, però està molt malmès des de molt abans d'aquesta crisi provocada per la Covid.

Nosaltres creiem que s'han de confrontar aquests models. Si volem seguir amb el model de les retallades del 2008 del senyor Mas, que va acabar amb la salut i amb l'educació a Catalunya, que les va precaritzar amb les retallades de la Unió Europea de l'austeritat, o bé si avancem cap a un model que defensa el blindatge dels serveis, la redistribució i la justícia social, i que és el que nosaltres hem volgut aterrar en les propostes de resolució que els portem. Un model que vol posar les persones al centre, sabent que això també vol dir que algú ha de pagar les polítiques de protecció social i recuperació econòmica, les de transició ecològica, i que aquests algú han de ser els que més tenen. Que cal una unió europea solidària que redistribueixi de veritat i que cal –un cop més– que els que més tenen paguin més. Perquè si volem avançar cap a un món sostenible que freni les altres pandèmies, com l'emergència climàtica, la violència masclista, els desnonaments i l'emergència habitacional, calen polítiques valentes que vagin a l'arrel del problema de la injustícia social.

En canvi, nosaltres el que vam trobar l'altre dia amb el president Torra és allò de la palla a l'ull aliè, allò de no he sigut jo, han sigut ells que ho fan tot malament. El president Torra ho sabia tot, el que s'havia de fer; ho sabia molt abans que ningú, ho deia molt abans que ningú, estava convençudíssim de tot. Quan no li feien cas, malament; quan li feien cas, per tard, malament també, perquè, clar, evidentment, van fer cas tard.

El Govern de Catalunya sembla que ho ha tingut sempre tot molt clar, com s'havia de fer; un govern que confonia renda garantida de ciutadania amb renda universal, un govern que demanava un ingrés mínim vital que ja estava a l'acord de coalició de govern del Govern de l'Estat o un ajut a la conciliació, a la vegada que deia que s'havia de suspendre el cobrament de tots els impostos; un govern que ha criticat i ha cedit la implementació de l'ingrés mínim vital després de portar més de tres anys per desplegar la renda garantida de ciutadania, que només arriba, a més a més, a una de cada quatre famílies que ho necessita. Aquest és el Govern que dona lliçons.

Un govern que parla de salut pública, però llavors paga 43.000 euros a les privades per pacient, sense gairebé criteris de quantificació, i és el més car de tot l'Estat. O que aprova una retribució als treballadors sanitaris que és classista, que està feta en funció de la categoria, i no en funció de l'esforç i de l'exposició i del treball que s'ha fet, i que deixa fora el personal de la neteja, per exemple, que se n'ha encomanat en un 30 per cent.

Un govern que no ha tingut ni idea de com defensar l'escola com a servei essencial; o sigui, no ha tingut ni idea, a hores d'ara encara no la té. O sigui, a hores d'ara encara té tota la comunitat educativa –i avui ho sentia a l'escola de la meua filla– desconcertada de què és el que s'ha de fer al setembre, i encara no ho sabem.

Un govern que tot el que fa és demanar diners. L'última xifra són 30.000 milions. Havíem començat amb 3.000, crec, no?, vicepresident Pere Aragonès? Són 30.000, suposem que la setmana vinent encara seran molts més. Un govern que demana milers de milions extres, però no diu com s'han d'aconseguir aquests diners, i l'únic que diu és que s'ha de suspendre el cobrament dels impostos.

Doncs no. Si no es parla de com aconseguirem aquests diners i d'una reforma fiscal redistributiva, progressiva i verda per aconseguir aquests recursos, on els que més tenen més paguen, es vendrà fum. I nosaltres ens comprometem a aquesta reforma. Aquí i a l'Estat espanyol; sí, al Govern en el qual estem nosaltres.

I seguirem defensant que això està a l'acord de coalició. I l'hi dic a la senyora Caula: sí, nosaltres estem al Govern de l'Estat, però és que el que nosaltres portem aquí..., és perquè volem que el Parlament de Catalunya sigui qui ho exigeixi al Govern de l'Estat, no només nosaltres. Per això cal el suport de grups parlamentaris d'aquí, que esperem obtenir. Perquè vostès ho saben, també han estat i estan a molts ajuntaments on voten moltes mocions on els seus partits els demanen a la Generalitat de Catalunya coses, quan també estan aquí. Per què? Perquè això és fer política. Votar allà on estàs el que creus que allà on estàs es necessita i treballar a tot arreu per aconseguir-ho.

Per tant, esperem que allò que em demanen vostès aquí a l'Estat ho votin també quan estiguin allà. Per exemple, derogar la reforma laboral, eh? Junts per Catalunya va votar en contra de l'esmena de Bildu que demanava derogar la reforma. Ja, però signa la proposta de resolució on aquí es demana derogar la reforma laboral! I després van i, fa dos dies, voten en contra d'això al Congrés. És igual, Junts per Catalunya signa aquesta proposta de resolució; bé, doncs llavors aquí tots tenim algunes contradiccions i algunes incoherències. O quan Esquerra Republicana vota coses que afecten la conselleria d'Interior del Govern en el qual ells estan també.

O sigui, siguem tots una mica responsables políticament, perquè tots, aquí, tenim molt a fer i molt a treballar junts. Llavors, igual que a nosaltres el president Torra ens demana que l'ajudem, nosaltres els demanem que ens ajudin també en aquelles votacions que necessitem fer també a l'Estat espanyol per aconseguir l'impost a les grans fortunes. Esperem trobar-los també en aquest impost a les grans fortunes quan es treballi i es parli a nivell de l'Estat espanyol.

Parlant de les nostres propostes de resolució, jo crec que l'altre dia la presidenta del grup ja els va explicar una miqueta que és el que enfoquem. Nosaltres creiem que s'han de blindar els serveis socials, ho estem dient. Creiem que s'ha d'avançar

també cap a una reconstrucció que sigui més sostenible, i per això no estem d'acord amb molts els projectes obsolets i insostenibles que aquest Govern pretén portar endavant. Volem apostar pel pacte per la indústria.

Creiem –i vull dir-ho clarament– que la reconstrucció ha de passar també per fer front a l'emergència habitacional, i hem de dir que ens sorprèn la pobresa de les propostes del Govern en el tema d'emergència habitacional, honestament; ens ha sorprès molt que això sigui tot el que el Govern té a dir sobre emergència habitacional. Per tant, suposem que votaran les propostes de resolució que han presentat altres grups, com nosaltres o com la CUP, que ha tingut..., ens ha fet, d'alguna manera, el favor de presentar en una proposta de resolució les propostes que presenta la comissió de la ILP 24/2015, perquè aquest Parlament es posicioni sobre aquestes propostes fetes des de la societat civil.

I sí, necessitem eleccions, nosaltres defensem que necessitem eleccions, perquè tot el que volem plantejar, tot el que creiem que s'ha de fer per sortir d'aquesta i per sortir millor d'aquesta..., i per sortir amb una societat més justa, ja ho hem dit, creiem que aquest Govern no ho pot encapçalar. Creiem que el president Torra no és la persona que pot encapçalar la sortida a això.

I ara sí que m'agradaria parlar una miqueta de les propostes d'altres grups. Jo voldria començar per Ciutadans, no? *Cosas veredes*, que diuen. Ens presenten un pla de contingència que sí, que està bé, nosaltres haguéssim enfocat mesures diferents i creiem que, efectivament, no van a l'arrel dels problemes. Però el que em fa més gràcia és el canvi d'actitud de Ciutadans, no? Acabem de sentir el representant de Ciutadans estenent la mà al president Torra, a un president que fa sis mesos li deien «ocupa», i fa sis mesos Ciutadans, des d'aquí, li deia al president: «Vostè és un ocupa, se n'ha d'anar d'aquí, perquè vostè no és el president de la Generalitat de Catalunya.» Sis mesos després, dient que no calen eleccions i «al president Torra li estenem la mà, perquè és el...» –no, ho acaben de fer, li acaben d'estendre la mà–, «és el president de la Generalitat de Catalunya.» Li estan oferint col·laborar per sortir d'aquesta...! Potser són vostès els que s'han de tornar a llegir aquella sentència de la junta electoral que tant ens va repetir que la resta no havíem entès, perquè potser se'ls ha oblidat ja el que estan... O sigui...

I en el tema de les eleccions, jo entenc que no vulguin eleccions, perquè ningú no vol fotre's el *batacazo* electoral que es fotran vostès i més valen els diputats que tenen ara que *ciento volando*. Però han d'entendre, com a mínim, que una mica inconsistent, el canvi d'actitud, resulta, eh? Ara, benvinguts; vull dir, preferim poder treballar amb els Ciutadans d'ara el temps que quedi d'aquesta legislatura.

Al Partit Popular només li faria una pregunta: les propostes de resolució que han portat aquí les presentarien a l'assemblea de la Comunidad de Madrid? Sí? Allà on han desmantellat tota la salut pública, presentarien el que han presentat aquí en salut? Crec que és una petita reflexió que hauríem de fer.

I al Govern, és que hi tornem; o sigui, la culpa és dels altres. A mi m'agradaria que fossin vostès també responsables d'allò que han fet. I és que, per exemple, a la terra de treball, que nosaltres els hi votarem a favor, ja ho hem dit, la majoria de les coses que han posat ja s'estan fent, i ho saben. Després diran que es fan perquè ho ha dit el Govern de Catalunya, però no, el pla de teletreball no es farà per això.

Nosaltres hem tingut molta decepció... I parlant de trapes, senyora Caula, per trampa la PR-2 de vostès. O sigui, en una única PR posen des de la crítica al Govern de l'Estat per una gestió nefasta de tal, fins a la investigació de la corrupció de la monarquia, fins a que bé que ho fa la Generalitat en transparència, en una única PR. Si hi ha una PR trampa amb un punt trampa, és aquesta. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Però no hi caurem, en la trampa.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

El president

Hem cridat a votació.

Declaració del Parlament de Catalunya contra el maltractament a la gent gran

401-00038/12

Abans de passar a la votació de les propostes de resolució, els informo que llegirem una declaració institucional que han aprovat tots els grups parlamentaris. I demano que en faci la lectura el secretari, el senyor David Pérez. (*Veus de fons.*) Ah, perdó, la secretària quarta de la Mesa, la senyora Rut Ribas.

La secretària quarta

«Declaració del Parlament de Catalunya contra el maltractament de les persones grans.

»El Parlament de Catalunya manifesta l'absolut rebuig al maltractament de les persones grans i vol fer pública la voluntat de treballar per erradicar-lo mitjançant la prevenció, la sensibilització i les accions enfront del maltractament.

»L'edatisme, la discriminació per raó d'edat, és definit com un procés de discriminació i estereotipatge d'una manera sistemàtica envers les persones d'edat avançada pel sol fet de ser velles, i és aquesta discriminació el substrat de moltes situacions de maltractament a les persones grans.

»L'OMS estima que una de cada sis persones grans pateix maltractament, i aquesta xifra està subestimada, perquè tan sols es notifica un de cada vint-i-quatre casos.

»El silenci de les víctimes pot estar motivat per diferents causes: el sentiment contradictori quan el maltractament es produeix en un entorn de confiança, o per por a represàlies, per aïllament social, per falta de consciència o per causa d'un deteriorament cognitiu.

»Malauradament, aquests fets tenen lloc amb molt poca freqüència i es presenten en diferents formes: maltractament econòmic, maltractament físic, maltractament psicològic o emocional, maltractament sexual, negligència, abandó i altres vulneracions de drets.

»El Parlament de Catalunya es compromet a: treballar conjuntament i coordinadament amb les entitats específiques compromeses en la lluita contra el maltractament de la gent gran, i amb el conjunt de la societat, de les institucions, per prevenir-lo; difondre els recursos jurídics de prevenció com a mesura de protecció d'aquelles persones amb capacitat de decidir, així com les mesures de protecció per a aquelles persones que no poden decidir per elles mateixes; promoure accions de sensibilització, informació i formació que arribin a familiars, institucions, professionals, persones grans i la resta de la societat; involucrar els mitjans de comunicació en el bon tracte de les persones grans i en la divulgació del maltractament de la gent gran; commemorar el Dia Mundial de la Presa de Consciència sobre el Maltractament de les Persones Grans, el 15 de juny; impulsar mecanismes eficaços i coordinats per a l'assistència, l'assessorament, la denúncia anònima i la protecció; reivindicar justícia ràpida i eficaç per a les persones grans maltractades.

»Palau del Parlament, 3 de juliol de 2020.»

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, secretària Ribas.

Passem ara a la votació de les propostes de resolució. Com saben, votarem per ordre d'entrada al registre, i els faig avinent que per a aquesta sessió hi han vuitanta-vuit diputats i diputades que han delegat el seu vot i vint-i-tres diputats i diputa-

des que s'han acollit al vot telemàtic, mentre que vint-i-dos votaran de manera presencial.

Comencem amb la votació de les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comencem amb la votació de la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 68 en contra, que corresponen a 45 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 25 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, 4 en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 76 abstencions, que corresponen a 53 de presencials i delegats i 23 de telemàtics.

Passem ara a la votació de la proposta de resolució número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 76 abstencions.

I votem ara la número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 72 en contra i 4 abstencions.

I votem ara la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions, corresponents a 45 de delegats i presencials i 23 vots telemàtics.

Passem ara a votar la número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, 4 en contra i 72 abstencions.

I votem ara la número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Ara votem la 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 68 en contra, corresponents a 45 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i cap abstenció.

Votem ara la número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 64 en contra i 25 abstencions.

Votem ara la número 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 93 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el número 13.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 21 vots a favor, cap en contra i 112 abstencions.

Votem ara la 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 124 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 76 abstencions.

I passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Republicà.

Votem la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 68 vots a favor, corresponents a 45 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, 65 vots en contra, cap abstenció.

Voten ara la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta resolució número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 64 vots a favor, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, 57 en contra i 12 abstencions.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 68 vots a favor, 57 en contra, 8 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 64 vots a favor, 57 en contra, 12 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Els faig avinent que la proposta resolució número 1 ha estat transaccionada; per tant, la votarem al final, amb la resta.

I votem, per tant, la proposta de resolució número 2, amb la correcció d'errades incorporada que afecta la lletra *b*. *Sí? (Pausa.)*

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4, atès que la tercera també ha estat transaccionada i, per tant, la votarem al final. Votem, doncs, la proposta de resolució número 4 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

I votem ara la número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat; això és, 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

I votem ara la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

I votem ara la número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Votem ara la número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

I votem ara la número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, 64 en contra, corresponents a 41 de presencials i delegats i 23 de telemàtics, i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 12, amb la correcció d'errades incorporada que afecta l'apartat 17.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

I votem ara la 15.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

La primera d'aquestes ha estat transaccionada; per tant, la votarem també al final.

Votem la número 2, amb la correcció d'errades incorporada, que porta per títol «Salut pública i salut mental».

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

La proposta de resolució número 3 ha estat transaccionada també; per tant, la votarem al final.

Votem ara la 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 85 vots a favor, 4 en contra i 44 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 7, amb la correcció d'errades incorporada que afecta el seu apartat 1, lletra c.

Comença la votació.
Ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.
I votem ara la número 8.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 76 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 9.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.
I votem la 10.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.
I votem ara la proposta resolució número 11.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Votem la proposta de resolució número 12, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el seu apartat 9.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 76 vots a favor, corresponents a 53 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, 36 nos i 21 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 13.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 110 vots a favor, 17 en contra i 16 abstencions.
Votem ara la 14.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 72 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.
La número 15, com que ha estat transaccionada, també la votarem amb el paquet final.
Votarem ara la número 16.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 64 vots a favor, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, cap en contra, 69 abstencions.
I votem ara la número 17.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.
Votem ara la 18.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Votem la 19.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Votem ara la número 20.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 64 vots a favor, 57 en contra i 12 abstencions.
Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.
Votem la primera.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 89 vots a favor, cap en contra i 44 abstencions.
Votem ara la número 3.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Votem ara la número 4.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 81 vots a favor, 4 en contra i 48 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 5.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
I votem ara les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.
Comencem per la número 1.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 99 en contra i 17 abstencions.
Votem ara la número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 129 vots a favor, corresponents a 106 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, cap en contra i 4 abstencions.
Votem ara la número 3.
Comença la votació.
La proposta de resolució número 3 ha estat rebutjada... –perdó–, ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 85 en contra i 36 abstencions.
Votem ara la número 4.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 48 vots a favor, 64 en contra, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 21 abstencions.
Votem ara la número 5.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 6.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 56 en contra i 64 abstencions, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 vots telemàtics.
Passem ara a votar la número 7.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 121 en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 8, amb la correcció d'errades incorporada.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 76 vots a favor, corresponents a 53 de presencials i delegats i 23 de telemàtics, 57 en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 9.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 57 en contra i 64 abstencions.
Votem ara la número 10.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 103 en contra, corresponents a 80 de delegats i presencials i 23 vots telemàtics, i 18 abstencions.
Votem ara la proposta de resolució número 11, amb la correcció d'errades incorporada.
Comença la votació.
Ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 120 en contra i 1 abstenció.
Votem ara la número 12.
Comença la votació.
Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics.
Votem ara la número 13.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 97 vots a favor, 32 en contra, corresponents a 9 presencials i delegats i 23 telemàtics, i 4 abstencions.

Votem ara la 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 57 en contra i 72 abstencions, corresponents a 49 de delegats i presencials i 23 telemàtics.

Votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 15 ha estat aprovada per 43 vots a favor, 36 en contra i 54 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comencem per la primera.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 76 abstencions.

Votem ara el número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

La proposta número 3 ha estat transaccionada. La votarem, per tant, al final.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions, corresponents a 45 de delegats i presencials i 23 de telemàtics.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 57 vots a favor, 68 en contra, corresponents a 45 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 8 abstencions.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 64 en contra, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 29 abstencions.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 64 en contra, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, 8 abstencions i 1 diputat o diputada present que no ha votat.

Votem ara la número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Votem ara la número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta resolució ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 63 en contra, corresponents a 40 de delegats i presencials i 23 vots telemàtics, i 25 abstencions.

Votem ara la 12.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

Els faig avinent que la proposta de resolució número 13 ha estat transaccionada; per tant, també la votarem al final.

Votem, doncs, la 14.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.

I votem, finalment, en aquest bloc, la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 69 vots a favor, cap en contra i 64 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Comencem per la número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 64 en contra, corresponents a 41 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 40 abstencions.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 89 en contra, corresponents a 66 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 32 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 68 en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 4, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el seu apartat número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 64 en contra i 57 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 5, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta el seu apartat número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 68 en contra i 36 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat; això és, 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 104 en contra, corresponents a 81 de delegats i presencials i 23 vots telemàtics, i cap abstenció.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció; és a dir, per unanimitat.

Votem ara la número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 100 en contra, corresponents a 77 de delegats, vots delegats i presencials, i 23 de telemàtics, i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 11.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 72 en contra, corresponents a 49 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, i 32 abstencions.

Votem ara la número 12, amb la correcció d'errades incorporada, que afecta l'apartat número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 76 vots a favor, corresponents a 53 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, cap en contra i 57 abstencions.

Votem ara la número 13.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 64 en contra i 36 abstencions.

Votem ara la número 14.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 64 en contra, 40 abstencions.

I votem ara la proposta de resolució número 15.

Comença la votació.

La proposta de resolució número 15 ha estat aprovada per 99 vots a favor, corresponents a 66 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, 44 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara les propostes de resolució transaccionals.

I, en primer lloc, votem la proposta transaccional signada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar que substitueix la proposta de resolució número 13, conjunta del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució transaccional ha estat aprovada per 125 vots a favor, 4 en contra i 4 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució transaccional signada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar que substitueix la proposta de resolució número 1, conjunta del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i la proposta de resolució número 1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat; 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Votem finalment l'última proposta transaccional, signada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà i el Grup Parlamentari de Ciutadans, que substitueix la proposta de resolució número 15, conjunta del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i les propostes de resolució números 3 i 13 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 112 vots a favor, corresponents a 89 de delegats i presencials i 23 de telemàtics, cap en contra, 21 abstencions.

No hi han més propostes de resolució a votar, no hi han més... Sí, digui'm, senyora Sirvent; per què em demana la paraula?

Maria Sirvent Escrig

Sí, president, és que potser amb el vot telemàtic és una mica difícil controlar si el resultat de la votació és correcte o no. Jo ara mateix, amb una foto de la pantalla respecte a la nostra proposta de resolució número 11, el que veig és que hi ha, en aquest cas, 8 vots a favor, 97 nos i 1 abstenció, però és que no em quadra gens amb les ne-

gociacions que hem fet en relació amb aquesta proposta de resolució, i només amb una suma de 8 voldria dir que la CUP i el Partit Popular hem votat a favor d'aquesta proposta, i no crec que sigui... *(Veus de fons.)* La número 11 de la CUP. *(Veus de fons.)* A la pantalla diu 8, 97 i 1. Si ha votat que sí Catalunya en Comú Podem i nosaltres ja som més de 8. No entenc perquè els sí sumen 8.

El president

Els resultats han estat els següents...

Maria Sirvent Escrig

Sí.

El president

...més enllà de les vicissituds i els pactes que hagin pogut fer els grups parlamentaris.

Maria Sirvent Escrig

Sí.

El president

Els resultats de la proposta de resolució número 11, amb la correcció d'errades incorporada, de la CUP, han estat els següents: 8 vots a favor, 120 en contra, sumant-hi els 23 vots telemàtics, i 1 abstenció.

Maria Sirvent Escrig

I si Catalunya en Comú i nosaltres hem votat a favor, com pot ser que sumi 8?

El president

Deu ser que algú s'ha equivocat, diputada.

(Veus de fons.)

Maria Sirvent Escrig

Sí, tinc la foto, sí. Heu votat que sí. Oi que sí? *(Veus de fons.)* Clar. No, no ho entenc. *(Veus de fons.)* Ah, d'acord.

El president

Hi ha diputats que no han votat, diputada.

Maria Sirvent Escrig

Doncs hem estat nosaltres, apuntant els resultats de la votació. És cert. *(Veus de fons.)* Per això, que hem estat nosaltres els que no hem votat. *(Veus de fons.)*

Doncs faig un aclariment de vot, i que consti en acta que els nostres quatre vots eren favorables a aquesta proposta, que precisament hem presentat nosaltres mateixes.

El president

Molt bé. Misteri resolt. Gràcies.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i dos minuts.